

Skattefrågor

Olycksfallsersättning

I första numret av denna tidskrift besvarade red. en fråga rörande taxering av olycksfallsersättning, som utgått i form av dagersättning åt person anställd vid vägförvaltning. Red. ansåg för sin del, att vägförvaltningarnas arbetare, som enligt uppgift vore försäkrade i riksförsäkringsanstalten, icke borde vara skattepliktiga för därifrån erhållen daggersättning.

En av tidskriftens läsare har emellertid nu påpekat för red., att detta svar vore felaktigt och till stöd för denna sin uppfattning hänvisat till följande utslag av RR den 10 februari 1949 (not. 241):

En vid vägförvaltningen i Väster-norrlands län anställd vägarbetare N. hade vid taxering år 1945 i Njurunda socken taxerats bl. a. för sjukavlönning 35 dagar à 6 kr. = 210 kr, som han åtnjutit under sjukledighet på grund av olycksfall i arbetet. I besvär yrkades skattefrihet för beloppet ifråga. Av beloppet hade riksförsäkringsanstalten till vägförvaltningen utbetalat 192,50 kr., d. v. s. 5,50 kr. om dagen. PN fastställde taxeringen och beskattade sålunda hela sjukavlönningen. I yttrande över besvären meddelade taxeringsintenden-ten, att vägförvaltningarnas arbetare enligt gällande kollektivavtal vore tillförsäkrade sjukavlönning med minst 6 kr. om dagen vid olycksfall i arbetet och att den sålunda uppburna sjukavlönningen — fastän densamma till huvudsakligaste delen utbetalats av riksförsäkringsanstalten — dock vore att anse uteslutande såsom vanlig avlöning (RR not 573/1931, 1297/1931 och 242/1937).

KK: ej ändring i taxeringen. RR: samma beslut.

Från annan lärare har inkommit följande invändning, däri dessutom påpekas beslutad lagändring.

I tidskriften Skattenytt, nr 1 år 1951, står bl. a. under rubriken "Skattefrågor" omnämnt att olycksfallsersättning, som utgår i form av dagersättning åt arbetare anställda vid vägförvaltning, ej utgör skattepliktig inkomst.

Då detta i viss mån är missvisande, ber undertecknad få göra ett förtydligande i nämnda fall.

Sedan Kungl. Maj:t i ett den 12 december 1947 meddelat utslag (RÅ 1947, not 1601) ansett av arbetsgivare utbetalt belopp, motsvarande av riksförsäkringsanstalten utbetald sjukpenning, vara skattepliktig intäkt, då arbetsgivaren står s. k. självrisk, har nämnda ersättning av vägförvaltningarna upptagits såsom skattepliktig intäkt å till taxeringsmyndigheterna avgivna löneuppgifter. Att ersättning beträffande statliga verk utbetalas av Riksförsäkringsanstalten, synes ha ansetts endast som en bokföringsåtgärd.

Då 19 § kommunalskattelagen jämte tillhörande anvisningar numera blivit föremål för ändring (SFS 1950:308), utgör ifrågavarande ersättning ej längre skattepliktig inkomst, i den mån densamma ej överstiger vad som skulle ha utgått vid försäkring enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. Till skattepliktig inkomst synes däremot böra hänföras den del av till vägarbetare utgående ersättning i anledning av olycksfall i arbetet, som överstiger de enligt den 1 januari 1949 gällande lag utgående sjukpenningsbeloppen. Enligt gällande kollektivavtal mellan Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och Svenska Vägarbetareförbundet skola nämnda sjukpenningsbelopp ökas med 15 % intill 1/7 av arbetarens semesterlön per vecka. Lagändringen, som trätt i kraft den 1 januari 1951, skall enligt av finans-

departementet under hand lämnad förklaring beträffande nu ifrågavarande sjukersättning tillämpas redan vid 1951 års taxering. Vid avlämnandet av löneuppgifterna för vägarbetarna beträffande 1950 års inkomst torde vägförvaltningarna därför upptagit den del av till vederbörande vägarbetare utgående sjukpenningersättningen på grund av olycksfall, som överstiger av Riksförsäkringsanstalten utbetald sjukpenning, såsom skattepliktigt inkomst.

*

*Red. beklagar det felaktiga svaret men känner sig i någon mån ursäktad därav att vid förfrågan hos Väg och vatten den upplysning gavs, att arbetarna vid vägförvaltningarna vore på vanligt sätt försäkrade i Rfa. Hade så varit fallet kan jag fortfarande inte se annat än att ersättning-
en hade bort vara skattefri.*

Sedan invändningen inkommit har jag ånyo kontaktat Väg och vatten och då fått rättad upplysning varav framgår, att självrisk föreligger. Då är det riktigt, att utgående belopp upptages till beskattning, eftersom det då är att jämställa med vanlig lön.

Emellertid påpekas i det andra inlägget ovan, att lagändring numera vidtagits. Det är riktigt, men om den bör träda i kraft redan vid innevarande års taxering är nog ej så särdeles klart. Det är alldeles riktigt, att Väg och vatten skickat ut ett cirkulär, däri det heter att enligt av finansdepartementet under hand lämnad förklaring så skall ske. Det vore ju emellertid ägnat att högeligen förvåna, om finansdepartementet skulle ge sig till att tolka lag till ledning för taxeringsmyndigheterna och andra. Så har ej heller skett enligt vad jag förvissat mig om. Skulle tilläventyrs denna "finansdepartementets förklaring" emanera från någon underordnad tjänsteman, får den väl också stå för hans räkning.

Det förefaller nämligen undertecknad som ganska tydligt, att lagänd-

ringen icke skall träda i kraft vid 1951 års taxering utan först vid 1952 års. I själva den nya lagtexten med övergångsbestämmelser framgår det visserligen ej tydligt, men läser man propositionen blir det klarare. Där står nämligen som följer: "På grund härav torde de nya bestämmelserna böra träda i kraft den 1 januari 1951 och tillämpas beträffande *preliminärs-katten* för detta år. Vid taxering böra i fråga om *försäkringstagarnas* beskattning de nya bestämmelserna tillämpas först år 1952. Beträffande *försäkringsanstalternas* beskattning böra däremot de nya bestämmelserna tillämpas redan vid 1951 års taxering".

Även om de personer, som åtnjuta ersättning direkt av arbetsgivare, som står självrisk, ej äro särskilt nämnda, är det ju dock ganska uppenbart, att de måste hänföras till gruppen försäkringstagare, eftersom de ju i vart fall icke kunna hänföras till den andra gruppen, försäkringsanstalterna. Detta är ju också det sakligt riktiga, ty för dessa personer, som uppburit ersättning i form av sjuklön eller dylikt, har ju källskatt dragits under 1950 och det finnes icke särskilt stor anledning att denna skatt skall återbetalas, vilket skulle bli följderna, om sådan inkomst ej taxerades i år. Från och med i år skall källskatt däremot icke dragas och det blir då fullt riktigt att ej heller taxera vid 1952 års taxering.

Al Vanner.

Förmögenhet

L. försålde år 1949 en trädstämplig på rot för 25.000:— kronor, och köpeskillingen skulle erläggas med kr. 12.000:— år 1949 och 13.000:— år 1950. Prövningsnämnden i länet frångick L:s deklaration för år 1949 så-

Har Du inbetalt Ditt bidrag till Skattenytts tidskriftsfond? Om icke, gör det omedelbart genom insättning av 10 kronor på Skattenytts postgiro-konto n:r 37 29 45, adr. Leksand.

tillvida att L:s förmögenhet höjdes med kr. 13.000:— motsvarande resterande belopp å köpeskillingen. Är detta riktigt? Finnes prejudikat härå?

Beloppet kan väl ändå icke anses som fordran vid beräkning av förmögenheten när det skall inkomstbeskattas och således i verkligheten icke höjer L:s förmögenhet med hela beloppet utan endast med viss del därav, beroende på den övriga inkomstens storlek under året.

A. G.

Svar: PN har rätt förfarit. RÅ 1944 not. Fi 15.

Personligen tycker red. dock, att vissa skäl kunna anföras för att icke räkna som förmögenhet belopp, som ej passerat inkomstredovisningen.

Då Skattenytt genom spridning av ökade kunskaper på taxeringsområdet vill verka för en jämlik och rättvis taxering bör denna tidskrift bli till nytta även för de skattskyldiga. Skattenytts frågeavdelning står öppen även för allmänheten och insända frågor av mera allmänt intresse komma att besvaras i tidskriften.

Taxeringshumor

Sakkunskap

Vid bokgranskning iaktogs bl. a. att i en rörelse inkomsterna bokförts till felaktiga belopp, att dagskassorna ändrats genom raderingar, utgifterna icke bokförts i kronologisk ordning, verifikationerna ej ordnats efter bokföringen, proprieroteringarna gjorts klumpvis osv.

I den skattskyldiges svar å bokgranskningspromemorian anfördes bl. a., att han "fört böckerna efter sin med överbetyg från ett (mycket känt) handelsgymnasium inlärd bokföringskunskap".

Man frågar sig, om han hunnit glömma undervisningen eller fått för högt betyg eller om undervisningen verkligen varit sådan (vilket man får hoppas icke varit fallet).

SKATTENYTT

Officiellt organ för Taxeringsnämndsordföranden
Riksförbund, T. O. R.

Ansv. utgivare:

Häradsskrivare Oscar Lewrö. Fack 5,
Leksand. Tel. 430.

Redaktionsnämnd:

Riksdagsman Rudolf Anderberg, red. Al
Vanner (fackredaktör) och Häradsskrivare
Gustaf Ahström.

Expedition-, annons- och kassakontor:

Fack 5, Leksand. Tel. 430. Postgiro 37 29 45.

Utkommer med minst 10 nummer per år. Prenumerationspris 1951: 10 kr. (medlem i förening, ansluten till T. O. R., åtnjuter rabatt).

Enstaka häften säljas i mån av tillgång. Pris 1: 50 kr.

Prenumeration samt adressförändringar anmälas till expeditionen. För ex., som på grund av felaktig adressuppgift icke kommer prenumerant tillhanda, ansvaras icke.

Manuskript till artiklar och meddelanden sändas direkt till fackredaktören. (adr.: Östgötag. 62, Sthlm).

Avtryck av uppsatser i tidskriften medges om källan anges.